

От. Ако ще да изберешъ, отъ двѣ, или три пѣща, едно и изберешъ онва, що ти принася най голѣма полза, и повично веселіе, тогава се звешь разуменъ. Но ако изберешъ, щото ти принася съсвѣмъ малко полза, или може най послѣ и вредъ и жалбъ да ти принесе, тогава се звешь безуменъ и лудъ. Но подобрѣ ще разбиришь думѣ тѣ ми, ако ти предложж примѣры. Ако си гладенъ, и ти даде нѣкой съ една та рѣка камикъ, а съ друга та хлѣбъ, тогазъ на кое ще прострещь рѣка та си?

С. На хлѣбъ а.

От. Ако ти даде нѣкой двѣ ястя, едно то да обычашъ, а друго то не, тогава кое ще да земишъ?

С. Кое то обычамъ.

От. И азъ това щѣхъ да направѣж. Димо трагна да иде на едно място далече май единъ часъ. По пѧтъа трепереше: защо бѣше зимѣ. Нѣколко време трая: но кога начна студъ да го прониза, тогава сѣдна въ корень а на елино дърво, и плачеше. Това умно ли бѣше, или безумно дѣло?

С. Безумно.

От. А ти да бѣше, що щеше да правишъ?

С. Азъ щѣхъ да припкамъ да влѣза въ топла кѫшка.

От. Двама братя трагнаха да идѫтъ на пазаръ: майка имъ даде съкому нѣколко пары, за да си купѣйтъ, щото сѣки ще. Петръ купи баница и сладко, които и изѣзе преди да стигне до кѫшка тѣ. Но Павелъ купи земеописателни таблицы, и нѣколко изображенія съ животни и растенія. Кой стори по умно?

С. Павелъ.

От. Защо така разсѫждашъ?

С. Защо бѣше полѣзно, щото той купи.

От. Претури още, че му принесе и весель по забавна, нежели весельта на сладки тѣ. — Стоянъ намѣрилъ въ